

Terugblik op de vesper te Deventer

Het bestuur van de Van der Leeuw-stichting koos er al weer enige tijd geleden voor om projecten niet meer alleen vanuit het bestuur te initiëren en te implementeren, maar een aantal Kamers op te richten. Een bestuurslid begeleidt dan de wording van projecten in zo'n Kamer. Als proef startte de Liturgie Kamer met het maken van een multimediale vesper. De ontwikkelingsgroep bestond uit Hans Groenewegen, dichter, Jan Hage, organist en componist, Cilia Hogerzeil, theoloog en dramaturg, Erik Kaiel, danser, René Uijlenhoet, musicus, Hans Uijtenboogaardt, theoloog en coördinator van dit project, Arent Weevers, studen-

tenpastor te Deventer en videokunstenaar. Het werk van deze groep werd versterkt door: een beiaardier, twee medewerkers licht en geluid, twee sopranen, een countertenor, een violiste, drie dansers, twee productieassistenten en een bureau voor grafische vormgeving. De Lebuïnuskerk te Deventer stond voor de opmerkelijke vesper kosteloos beschikbaar; zonder de hulp van de koster was de

Het gaat er altijd om dat je als kunstenaar verhalen creëert voor toeschouwers, waarvan je hoopt dat die hun hart raken, hun geest prikkelen en hun verbeelding aan het werk zetten.

uitvoering nooit zo goed tot stand gekomen. Een bescheiden boekje gaf enige toelichting op de inhoud en de belangrijkste artistieke uitvoerders. Ziedaar hoe een team breed en veelzijdig moet zijn samengesteld – en uiteraard vele kosten moet maken – om een nieuw artistiek product behoorlijk voor het voetlicht te krijgen.

Cilia Hogerzeil schreef: “Iemand vroeg mij: is het niet iets heel anders om zo'n vesper te maken dan een opera of een muziektheaterstuk? Ik zei: nee, want het gaat er altijd om dat je als kunstenaar verhalen creëert voor toeschouwers,

Te lezen of te bekijken

- **Een diepe voor in de aarde – weg van mensen**, 14 kruiswegstaties, Marijke van Dijk, schilderijen, Steven van Campen, gedichten, Vught 2008, ISBN 978.90.76564.524
- **100 Artists see God**, John Baldessari and Meg Cranston, with an Essay by Thomas McEvilley, New York 2004, ISBN 0.916365.689
- Rinke Nijburg. **Piercing the Spirits of Homo Sapiens, Een kosmologie in 144.000 beelden**, PS Items & HubertusPers 2005
- Rinke Nijburg, Schilderijen, **Schietschijven en Werken op Papier**, Harderwijk 2007
- Wout Herfkens, **De Weg van het Vlees**, Duiven 2002

waarvan je hoopt dat die hun hart raken, hun geest prikkelen en hun verbeelding aan het werk zetten. Om niet te vast te raken in al te dagelijkse vanzelfsprekendheden. Een vesper is een avondgebed. Het duister verschijnt, het daglicht glijdt weg, de nacht neemt bezit van de ruimte. Een vrouw, bijna moeder, zingt tegen de angst voor het donker. Zij zingt minstens voor twee! Strijd en verwachting wisselen elkaar af. *Hoor mij, zie mij, ken mij*: gebeden worden gezongen, geschreven, doorgekrast, herhaald. Vooral herhaald. Juist als er geen antwoord komt moet je niet stoppen! Aan het einde van deze vesper is er even een licht in de crypt, het oudste deel van de kerk. Een stem zingt: *een vonk spat uit de diepte op, een donker vuur verteert het duister*. De echo draagt het lied verder de ruimte in en het lied nestelt zich in de stenen muren. Zodat er, ook als niemand meer zou spreken, de stenen blijven zingen.”

De vesper is op de avonden van 8 en 9 maart 2008 elk tweemaal uitgevoerd. Bezoekers werden, met kleurig kaarslicht in de hand, groepsgewijze rondgeleid. Zo kwamen ze op spannende plekken in de grote, donkere Lebuïnuskerk waar een performance werd gehouden. Het was een indrukwekkende gebeurtenis om verder over na te denken – zo luidde het oordeel van veel bezoekers na afloop. Trouw schreef een uitvoerige recensie en plaatste een mooie grote foto (10 maart). Ook locale media (onder meer Dagblad De Stentor) vroegen aandacht voor dit project. Al die inspanning van zoveel talent voor slechts vier uitvoeringen? Nee, het voorlopige reisschema beoogt een nieuwe reeks uitvoeringen; mogelijk verbonden aan een symposium. Kijk op: www.vanderleeuwstichting.nl.